

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 1764/2017
30.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Љубичановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Републичког геодетског завода, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 701/17 од 03.03.2017. године, у седници одржаној 30.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 701/17 од 03.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 973/14 од 07.09.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да су ништави и да не производе правно дејство уговори о делу закључени између тужиоца и тужене и то уговор о делу бр. ... од 29.05.2007. године, адендум бр. 1 уз уговор о делу ... од 30.05.2008. године, адендум бр. 2 уз уговор о делу број ... од 29.05.2009. године, адендум бр. 3 уз уговора о делу број ... од 30.11.2009. године, адендум бр. 4 уз уговор о делу ... од 31.05.2010. године, адендум бр. 5 уз уговор о делу ... од 03.12.2010. године, адендум бр. 6 уз уговор о делу ... од 30.09.2011. године, адендум бр. 7 уз уговор о делу ... од 30.09.2011. године, адендум бр. 8 уз уговор о делу ... од 30.09.2011. године, уговор о делу бр. ... од 27.01.2012. године, ... од 31.07.2012. године, ... од 26.11.2012. године, ... од 26.12.2012. године, ... од 31.01.2013. године и ... од 21.03.2013. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код тужене почев од 01.06.2007. године па надаље. Ставом трећим изреке одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да тужени донесе решење о пријему тужиоца у радни однос на неодређено време, да га распореди на радно место које одговара његовим радним способностима, знањима и стручној спреми, као и да успостави тужиоцу сва права у складу са законом. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 701/17 од 03.03.2017. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда у ставу 2, 3. и 4. изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд оценио све жалбене наводе од одлучног значаја. Ревизијом се истиче битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП због које се ревизија, сходно члану 407. став 1. ЗПП, не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у периоду од 01.06.2007. до 30.04.2013. године, са прекидом од 01.03.2013. до 31.03.2013. године, био ангажован код туженог по уговору о делу и осам адендума уговора о делу. У периоду од 01.06.2007. до 01.02.2012. године радио је на истоврсним пословима ..., који су систематизовани Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места код туженог од 23.08.2006. године. У периоду од 01.02.2012. до 30.04.2013. године, са прекидом од 01.03.2013. до 31.03.2013. године, радио је на истоврсним пословима израде ... у Сектору за катастар непокретности, који су систематизовани код туженог Правилником о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места туженог од 28.09.2009. године. Тужилац је непрекидно обављао послове ... четири године и девет месеци, а послове ... у периоду од једне године и два месеца, са прекидом од 01.03.2013. до 31.03.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца да се утврди да је код туженог засновао радни однос на неодређено време.

Наиме, тужени орган – Републички геодетски завод формиран је као посебна републичка организација, па се на радне односе код туженог примарно примењује Закон о државним службеницима, а супсидијерно, у погледу питања која тим законом нису регулисана, Закон о раду, како то правилно закључују нижестепени судови, због чега се у конкретном случају не може применити фикција радног односа на неодређено време која се активира ступањем запосленог на рад, без закључења уговора о раду, у смислу члана 32. став 2. Закона о раду, иако је тужилац радио на систематизованим пословима који улазе у сталну делатност послодавца, с обзиром да су чланом 63. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05, са изменама и допунама) прописани случајеви заснивања радног односа на одређено време и то: ради

замене одсутног државног службеника, до његовог повратка; због привремено повећаног обима посла који постојећи број државних службеника не може да изврши, најдуже на 6 месеци; на радним местима у кабинету, док траје дужност функционера и ради обуке приправника док траје приправнички стаж. Радни однос на одређено време заснива се без интерног или јавног конкурса, изузев при пријему приправника и не може да прерасте у радни однос на неодређено време, изузев приправнику, кад положи државни или посебни стручни испит. Према члану 48. став 1. основног текста истог закона извршилачко радно место попуњава се премештајем из истог или другог државног органа ако је изабран кандидат који је већ државни службеник, или заснивањем радног односа ако је изабран кандидат који није државни службеник. У овом другом случају, начин попуњавања радног места према новелираној одредби истог законског члана врши се путем јавног конкурса.

У конкретном случају, тужилац није засновао радни однос код тужене ни на један од напред наведених начина, па су правилно нижестепени судови одбили као неоснован тужбени захтев да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код тужене.

Правилно су нижестепени судови одбацили тужбу у делу којим је тужилац тражио да тужени донесе решење о пријему у радни однос на неодређено време, да га распореди на радно место које одговара његовим радним способностима, знањима и стручној спреми, као и да успостави тужиоцу сва права у складу са законом, имајући у виду да тражене чинидбе спадају у аутономију воље послодавца.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић